

Presentació del llibre de *Poesia catalana completa* de Josep Sebastià Pons i recital poètic (Institut d'Estudis Catalans, 8 de novembre de 2022). — La sala Pere i Joan Coromines de l'Institut d'Estudis Catalans va acollir el vespre del 8 de novembre de 2022 un acte endarrerit, com tants altres, per les circumstàncies derivades de la pandèmia: la presentació del llibre *Poesia catalana completa* de Josep Sebastià Pons (2019) editat per Eusebi Ayensa. Després d'una introducció a l'acte per part de l'organitzador —el membre de la Secció Filològica de l'IEC August Bover—, Eusebi Ayensa com a curador de l'edició va oferir unes pinzellades sobre l'obra i la vida del poeta del Rosselló, que va reivindicar com a poeta català i en català, més enllà del seu espai local de la Catalunya del Nord. «Una passejada per la poesia de Josep Sebastià Pons» és el títol que es va triar per al recital ofert pels actors Carme Callol i Jaume Comas, contextualitzat per Eusebi Ayensa, i amb el qual es va cloure un acte sobri alhora que ben reeixit.

José Enrique GARGALLO GIL
Universitat de Barcelona
Institut d'Estudis Catalans

Seminari «Estandardització i variació lèxica» de la Secció Filològica (10 i 24 de novembre de 2022). — En el marc dels seminaris sectorials que organitza periòdicament la Comissió d'Estandardització de la Secció Filològica, els dies 10 i 24 de novembre de 2022 es va celebrar, de manera virtual, el seminari «Estandardització i variació lèxica». Si es té en compte que l'elaboració del nou diccionari normatiu ha d'ocupar un lloc central en les futures activitats de la Secció Filològica, no és estrany que aquesta Secció, per mitjà de la Comissió d'Estandardització, considerés convenient centrar l'anàlisi de la variació en l'estandardització en el camp del lèxic.

Tal com va indicar el coordinador del seminari, Miquel Àngel Pradilla, l'objectiu que es va plantejar inicialment va ser ordenar els diferents aspectes que regulen la variació del lèxic, entre els quals destaquen l'anàlisi del lloc que ocupa la variació lèxica en l'establiment de la norma i la manera com es pot gestionar l'aportació lèxica de les varietats geogràfiques no dominants.

Va ser, doncs, amb aquest propòsit que la Comissió d'Estandardització de la Secció Filològica va decidir dedicar la primera sessió del seminari a conèixer les experiències de gestió de la diversitat lèxica en contextos lingüístics similars al nostre —amb centres prescriptors diversos o processos d'estandardització no centrífugs—, concretament el cas de l'espanyol, del portuguès, del francès i del romanès.

L'obertura del seminari fou a càrrec de la presidenta de l'IEC, Teresa Cabré, la qual va recordar que en situacions de normalitat lingüística establir un estàndard comú és un procés que, en teoria, es produeix de manera natural, però que en situacions territorialment fragmentades, com la nostra, són necessàries mesures per a compensar la falta d'un espai comunicatiu comú. A més, va voler destacar el concepte d'estàndard que promou la institució que presideix, l'estàndard ampliat o induït, que eixampla la noció tradicional per aconseguir que els parlants de totes les varietats s'hi sentin identificats.

Tal com estava previst, la primera sessió va servir per a descobrir la gestió normativa i estandarditzadora de quatre tradicions idiomàtiques ben diverses. Així, Luis Fernando Lara, d'El Colegio de México, va mostrar una visió crítica de l'acció codificadora del cas de l'espanyol i va caracteritzar el món hispànic com a pluricèntric i multipolar (amb pols de difusió que no corresponen als centres nacionals). Des del Quebec, Nadine Vincent, de la Universitat de Sherbrooke, va posar sobre la taula les reivindicacions quebeques al voltant d'una llengua, com el francès, que s'ha caracteritzat per una homogeneïtat molt marcada. Al seu torn, Gilvan Muller de Oliveira, de la Universitat Federal de Santa Catarina, al Brasil, va dibuixar la situació de bicentrisme que afecta